

ชื่อเรื่อง	การคัดเลือกและทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อยีสต์ปฏิปักษ์ในการควบคุมโรคขั้วหวีเน่าที่เกิดจากเชื้อรา <i>Lasiodiplodia theobromae</i> บนกล้วยหอมทอง
ผู้แต่ง	สมศิริ แสงโชติ และ สุมิตรา แสงวนิชย์
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร ปีที่ 37 ฉบับที่ 2 (พิเศษ). 2549. หน้า 59-64
คำสำคัญ	กล้วยหอมทอง; เชื้อยีสต์ปฏิปักษ์; โรคขั้วหวีเน่า

บทคัดย่อ

เชื้อยีสต์ 11 ชนิดเมื่อนำมาทดสอบการควบคุมโรคขั้วหวีเน่าที่เกิดจากเชื้อรา *Lasiodiplodia theobromae* บนกล้วยหอมทอง ที่อุณหภูมิ 25 °C. นาน 7 วัน พบว่า การใส่เชื้อยีสต์ก่อนเชื้อรา 24 ชม. ควบคุมโรคขั้วหวีเน่าดีกว่าการใส่เชื้อยีสต์ที่พร้อมและหลังเชื้อรา 24 ชม. โดยเชื้อยีสต์ *Endomyces fibuliger* มีประสิทธิภาพสูงสุดในการควบคุม ลดความรุนแรงของโรค 82.7 % และเมื่อนำเชื้อยีสต์ร่วมกับสารเคมีและน้ำร้อนที่สภาพเดียวกัน พบว่า เชื้อยีสต์ *E. fibuliger* ร่วมกับสารเคมี thiabendazole ความเข้มข้น 150 ppm ควบคุมโรคได้ดี ไม่พบโรคที่ผลกล้วย และเชื้อยีสต์สามารถเจริญในสารเคมี thiabendazole ได้ทุกความเข้มข้น ขณะที่การใช้เชื้อยีสต์ *E. fibuliger* หลังจากผ่านการจุ่มในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 °C. นาน 20 นาที มีประสิทธิภาพสูงสุดในการควบคุมโรค เมื่อนำเชื้อยีสต์ร่วมกับสารเคมี thiabendazole และน้ำร้อนในสภาพตัดแปลงบรรยากาศ ที่อุณหภูมิ 15 °C. ความชื้นสัมพัทธ์ 68 % นาน 15 วัน พบว่า เชื้อยีสต์ *E. fibuliger* ร่วมกับสารเคมี thiabendazole มีประสิทธิภาพสูงสุดในการควบคุมโรค มีความรุนแรงเพียง 8.0 % แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติเมื่อเทียบกับการใช้เชื้อยีสต์ *E. fibuliger* เพียงอย่างเดียวหรือร่วมกับน้ำร้อน